

JL
m211, N1020
N10.11.

44203

143

ub

11

462

1410

பூர்ணசந்திரோத்தபம்.

சென்னை புத்தகவியலின் தென்பாகத்திலுள்ள பூதூர்
குறிக் கிளைச் சங்கங்களின் பஹுசம்பலின்
ஆதலின்மேல் மதுரையில் பிரகாசம் நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

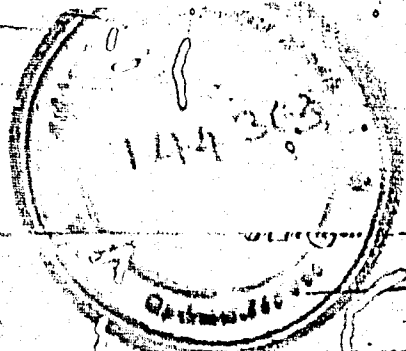
தொகுதி 1 } 1910 ஜூன் 15 வ { பகுதி 1
சாதாரண வருடம், வைசாசி மாதம் 22

1. நாயகர் அம்மாள் E. A. B. L. P. T. S. } பத்திரிகைத் தலைவர்.
2. அச்சுக்கல்வாமி அம்மாள் E. A. B. L. P. T. S.

மதுரை:

விவேகபாது அச்சுத்தொழில்

புத்தகவியலுக்கு.

புண்ணைத்திரோதயம் என்ற நாமகூர்ணம்—பத்திராதிபதி
 தேவாலயம்—ப. நாடாபயண அய்யர்
 மும்பை சங்கராச்சாரியசுவாமிகள் சரித்திரசுருஷி—சுடி
 கணபதியும் அவருடைய உண்மையும்—சுடி
 சமாதானங்களின் குருக்கம்—சுடி

அறிவிப்பு.

மும்பைத் தலைநகரில் பத்திரிகையைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு இந்த பத்திரிகையின், இரண்டாம் பகுதி (part) 19. 12. 1900 மாய் அனுப்பப்படும். இவ்விதம் பெற்றுக்கொள்ளும் நியமனம் தார் வருகிற ஜூன் 15க்குள், அடிபித்கண்டலர்க்கு எரிந்த மூலமாய் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்படுகிறது.

ப. நாடாபயண அய்யர்.

பத்திராதிபதி புண்ணைத்திரோதயம். மதுரை.

புண்ணைத்திரோதயம்.

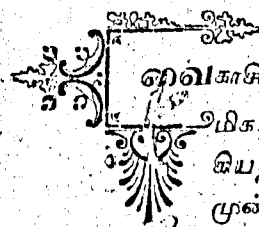
சென்னைராஜதானியின் தென்புக்கத்திலுள்ள பிரஹ்ம
 ஞானக் கிளைச்சங்கங்களின் முஹாசபையின்
 ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்.

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

தொகுதி 1. } 1910ஆம் மேம் { பகுதி 1.
 சாதாரண ஸ்ரீ வைகாசிம்

புண்ணைத்திரோதயம்.

நமஸ்தே.

வைகாசிமாதம் சிரேஷ்டமான மாதம். அதில் பெளரணை
 மிகச் சிரேஷ்டமானது. அது ஞானிகளுக்கு முக்
 கியதின் அங்வுயர் நலம் அமைந்த தினத்தை
 முன்னிட்டு இப்பத்திரிகை வெளிவருதலில் இந்
 தற்கு புண்ணைத்திரோதயம் என்ற நாமகூர்ணம் செய்திருக்கிறது. சந்
 திரன் போக சாஸ்திரத்தில் முக்கியமான தேவர், மனத்தத்துவத்
 தின் அறிபதி. “சந்திராமாமலோஜாத:” என்று புருஷகுத்தம்
 உபதேசித்தது. என்காரியமும் மனத்தால்தான் முடியக்கூடியது.

“உமாவெவெஜாவய்யம்”

என்பது வேத வாக்கு. மெய்தத்திலும், புராணத்திலும், சந்திரன்
 பற்றி ஒரு கதை அடியில் வருமாறு:—

பூர்ணசந்திரோதயம்.

ஒரு காலத்தில் பிரகஸ்பதிபகவானின் பத்தி *நாரை என்பான் சந்திரனிடம் சென்றான். சில காலம் அவருடன் வசித்தான். பிரகஸ்பதி பகவானுக்குத் தெரிந்த பலமுறை நிரும்பியும்படியாக சொல்லியனுப்பியும், அவன் வரவில்லை. பின்பு அவரே நேரே போய் சந்திரனிடம் சொன்னதாவது "என்பதரியை அனுப்பு. ஏன் என்பதற்கு நியை நீ வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்? இது சரியல்ல. தம்மிடேயே மான் காரியம். மேலும் உனக்குரியான் குரு. இவன் சம்பந்தம் நினைவு மறப்பாதகம் உனக்கு வந்தும்." என்று பிழைப்பிடு சொன்னார்.

அதற்கு சந்திரன் சொல்லித்தவறு "அவன் என்னிடம் வருவதற்கு யான் உத்தரவாதிதான். அவளாகவே என்னிடம் வந்தான். அதனால் நான் பாபத்திற்கு உன்னாகேன்" என்றார். அதன் பிறகு அவன் காப்பமானான். பின்பு அக்கருப்பத்துடன் பிரகஸ்பதி பகவானிடம் சென்றான். புதுள் பிரகஸ்பதி இவ்விதம் கதைகூடப்பெறுவதற்கு. இதன் உண்மை என்னவென்று விசாரிப்போம். பிரகஸ்பதி என்பவர் பகவானின் குரு. பிரகஸ்பதி என்றாலும் வரப்பதி என்றுவும் ஒக்கும். கர்மகாண்டத்திற்கு அவர் அதுபதி. நாரை அவர்பத்தி. அதனால் முக்கியமான சிஷ்யாவார். சர்மகாண்டத்தின் விஷயங்கள் எல்லாம் நன்கு உணர்ந்து, யோகமாய்க்கத்தில் பரிலவேண்டிமென்று அவாக்கொண்ட, அதில் திறந்தவரான சந்திரனிடம் சென்று, அவர் உபதேசித்த முறையைக்கொண்டு பரின்னு, புத்திசெய்தபெற்றான். அதாவது, போதகிலையே அடைந்தான். புத்திசெய்தவரிலையே அடைந்தான். உயர்ஞானம் பெற்றான், என்பதே இக்கதைக்கு உருவப்படுத்தியிருக்கின்றது. இவ்விதமான ஞானத்திற்கு அருகலமானவன் சந்திரன். இக்காரணம் பற்றி அன்றே "பரமசேஷ மமயோகி" என சொல்லி தன் கிரகில் சந்திரனை வைத்திருக்கின்றதென்பதும்.

உலகத்தில் உள்ள வஸ்துக்களெல்லாம் ரயி என்பதும் பிராணன் என்றும் இருதலையாகப் பிரிவின்றன. ரயி என்பது பிரகஸ்பதி. பிராணன் என்பது புருஷன். இவ்விருவருடையுமுமுயற்சியே சந்திரன் சூரியன் என உருவாகப்பெற்ற பிரகஸ்பதியில் பிரகஸ்பதி

நாரை என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம்-பெண்ண வஸ்துக்குக் கொண்டு போகும் மகோவிர்த்தி.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

தாபித்திருக்கிறது. அமாவாசைகாலத்தில், சந்திரனின் எல்லாக் கலைகளும் அந்தர்முகப்பட்டு, ஒரு சிறிய அமிர்தகலையாகத் திரும்பி இருக்கிறது. பின்பு வரவர கக்கலபகத்தின் தினம் ஒருகலையாக 15 கலைகள் ஏற்படுகின்றன, 15 கலைகளும் உண்டாகி பூர்ணம் ஏற்பட்டே, யோகியானவன், பூர்ணம்பெறுகிறான். தானும் சகலமான கருவன் என்பதை சூசிப்பிக்கும் ஒருமுறையாக இருக்கிறது.

பெரும்பாலும் ஞான விஷயங்கள் இப்பத்திரிகை வரையிலாக வெளிவருமா? பூர்ணசந்திரோதயம் என்ற பெயர், இதற்கு இடப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்பத்திரிகையில் பிரகஸ்பதிபகவானால் வெளிவந்திருக்கிற வரலாறான ஆங்கில புஸ்தகங்கள் உண்மையானதும், இந்த தேசத்தில் வடமொழி தென்மொழிகளில் மஹான்களால், உபதேசிக்கப்பெற்றுள்ள உண்மைகளையும், ஐசாகமுதத்திற்குரிய பொதுவான தர்மங்களையும், நீதிமுறைகளையும்பற்றிய விபரங்கள் எழுதப்படும். சத்தியம் ஒன்றே இதன் கடைப்பிடித்த மதமுண்டோ முற்றும் விலக்கப்பெறும், ஆனால் அந்த அந்த மதமவளின் மதமுண்டோ வெளியிடப்படும். ராஜாங்கசம்பந்தமான விஷயங்கள் விலக்கப்படும். வீண்வாதங்களும் குதர்க்கங்களும் இப்பத்திரிகையில் பிரகாசம் செய்யப்படா.

இக்காலமே கன்மைவையக்கொடுக்கும் நற்காலம். ஐதராபாதுஷர் அவதாரமாகவேண்டியகாலம்- இவ்வருஷம் ஜனவரி 11-உயில் கிரகங்களின் நிலைபாடு அவதாரபுருஷர்கள் ஜனாதிக்கும் உற்றகாலம்- என்று அறிவித்தும். அநேக ஆயிரவருஷங்களுக்கு முன் கிரகசாரங்கள் இவ்விதம் இருந்ததாம். சுமார் 10000 வருஷங்களுக்கு முன்னர் இவ்விதம் இருந்தது என்று, ஜோதிஷசாஸ்திரியான டாக்டரிங் என்பவர் சொல்லுகிறார். அம்மாதாரபுருஷர் சுமார் 30-40 வருஷங்களுக்குள் கம்மபாடைய ஊனக்கண்ணுக்கு முன்னோனாவான் என்று, பிரகஸ்பதிபகவான் புத்தகங்களின் மூலம் தெரியவருகிறது.

வானத்தின் மண்ணிற் பெண்ணின் மைந்தர் பொருளில் ஆயிரத்தானந்தம் தமையும் நீத்துத் தத்துவ முணர்ந்த யோகர் ஞானஞ்ஞானம் பெற்றான் யன்றி காட்டுஞ் ஜோதி, மண்ணோர் மானக்கண் கொண்டு ஞான உடன்கிடை யாடல் செய்வான்.

பூர்ணசந்திரராதபம்.

அவன் தான் மஹாபுருஷன் என்பது அறியும்படி நாம் அறிவைப் பெறவேண்டும். பூகிருஷ்ணன் யான் அவதாரத்தை அறிந்தவர் அக்காலத்திற் சொற்பப் பெயர்கள்—மற்றவர் அத்தான் என்றும், பாய்க்கென் டிச் சாதாரணமணிதனைப்போல் அவர்பால் உறவு கொண்டாடினார்கள்.

சுவரூபம் சிதாங்குபாஃரா ஸுஹீதநாஃபரித்ய
வரஃமாவஜநகஃஜஹுத்யகமெஹாநா

இதன் பொருள்—இறைவராக நான் இருந்து, அந்நான் உண்மையை அறியாத மூடர்கள், மனித சிந்தனைகளிடுத்துக்கொண்டதினால், என்னை அவற்றிக்குறார்கள்.

இவ்வகமே, மஹாபுருஷர்கள் அவதரிக்குங்காலத்தில், அவர்களை நினைப்பதும் நிம்மலிக்கிறதும் அவர்காலமானமேல், பின்பு மஹிமை தெரிந்து, அவர்களை நினைத்தித்து உயர்ந்தகோவில்கள் கட்டி ஆராதனைசெய்வதும் உலகத்தாரின் சபாவம். அம்மாதிரி—உலகமால் இனி அந்நான்குபோகும் மஹாபுருஷனை அறியும் வண்ணம் நாம் ஆராதனைப்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டும்.

அதற்கு அனுகூலமாக இப்பத்திரிகையும் ஒருசாதனமாக இருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தனையுடன் இப்போது ஆரம்பித்திருக்கிறோம்—எல்லாம் இறைவன் அருளால் நடைபெறுகிறது—“அவன் அவனை கூத்தாட்டுவானாடி நிற்கின்ற” பரமேசுவரனிடம் இப்பத்திரிகையை அர்ப்பணாமாகச் செய்கிக்கின்றோம். இப்பத்திரிகை மேன்மேலும்பரவி, ஜனசமூகத்திற்கு கேஷமத்தையும் ஞானரூபத்தையும் உண்டெண்ணும்படியாக அவர் அருள் புரிவாராக.

ஓம் நம:ஸத்.

பத்திராதிபர்.

தேவாலயம்

அதன் தற்காலநிலையையும் அதன்சீர்திருத்தமுறையும்.

எங்கும் நிறைந்தவராய், எல்லாமாய், யாவையும் நடத்துகிறவராய், ஆனால் “மாற்றம் மனக்கழிய” நின்றவராய், மறைந்தவராயிருக்கும் நடவுளை ஆத்மாக்கள்வழிபட்டுவெய்யும்பொருட்டு, மஹரிஷிகளால் உதரலயங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பெற்று, அவைகளின்மேல் வேதாசாஸ்திரங்கனிற்கண்ட பித்திரா முறைகளின்படி, விகிரகங்கள் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்ற இவ்விகிரகங்கள் வேதமந்திரத்தின் மூலமாக ஆதமவிதிகளின்படி பிராணப்பிரதிபாதி செய்ப்பெற்றவே, சகலர சாந்தித்தியம் சூர்ப்படுகிறது. இவ்வளவு அருள் பிரகாசிக்கின்றது என்பார்கள். பரிபுரமான வாசனை வஸ்துக்களைச் சேர்த்து உலகவந்தியை ஓரிடத்திற்கெனத் தந்திவைத்தால், எவ்விதம் நல்லவர்களை எங்கும் பரவிஎல்லாரையும் சந்தேகப்படுத்துமோ, ஒரு விளக்கானது இருட்டைப்போக்கி பிரகாசத்தை எவ்விதம்வரும்பரவச்செய்யுமோ, அம்மாதிரியாக மந்திரசந்தியால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்ற விகிரகம், அதனைச்சுற்றுமுள்ளதேவத்தெய்வானப்பிரகாசத்தையும் ஐநாதுகூலமான எல்லா நன்மைகளையும் உண்டெண்ணும். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு பக்திசிரத்தையுடன் ஆராதனைகள்செய்தப்பெறுகின்றனவோ, வேமந்திரங்கள் கோஷிக்கப்பெறுகின்றனவோ, ஸ்தோத்திரத்தின் கானங்கள் பாடப்படுகின்றனவோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு, சகலரன்அருளும் அறுக்கிரகமும் ஐனங்களுக்கு உண்டாகும். இவ்வளவு எல்லா திவ்ய சம்பத்துக்களையும் பெறுவார்கள். நிர்வாணம், மஹாவனம், கெல்வனம், தாந்தியவனம், சமூகத்தின் கேஷமம் இவை எல்லாம் உண்டாகும். ஜனங்கள் நல்வழிப்படுவார்கள். தியபாவங்கள் தியசெயல்கள் உண்டாகா, அருள் போம். வியாதிகள் அணுகா. கொடியநோய்கள்தேயும் புரா. எல்லாம் சுகமானமாய்வே நடைபெறும். கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களும், சகலவா பத்தியும், ஜனங்கள் தழைத்தோங்கும். மந்திரங்களால்

பூர்ணாந்திரோதயம்.

சக்திக்குஞ்சுலவருபங்களுக்கு ஒருமுறை அதாவது ஒரு முறைவாவது கும்பாபிஷேகம் என்ற மரியாதையால் மதுபாடிமதுபடி மரபுகளின்மூலமாக (சக்திக்குஞ்சு) என்றும் கொடுக்கவேண்டும். இது ஆகம விதி.

2. தேவாலய பூஜைகள், உத்ஸவாதிகள் விதிப்படியும் சிரத்தையுடன் செய்யப்படாமல் இருந்தால், மறைகுன்றும், பஞ்சம வந்து விஷகோய்கள் சம்பாதிக்கும். கொலைகளவு முதலிய செய்கைகள் அதிகரிக்கும்.

ஆற்றரு நோய்மிகும், அவசரி நாம குன்றும், பொற்றரு மன்னரும் போய்விடு குன்றுவர், கூற்றாசுரத் தான் திருத்தி தாவில்க ளானவை சாற்றிய பூஜைகள் தப்பிவிடுவன.

முன்னவ ஸ்ரோமற் பூஜைகள் முட்டியின், மன்னர்க்குத் திக்குண்டு வளக்குன்றும், கன்னம் ஸ்ரோமற் பூஜைகள், சாகினிக்கு என்னருள் நந்தி எடுத்துவைத் தானே.— திருமந்திரம்.

3. ஆலயங்களின்பூஜை முதலியவை நன்றாயும், கேர்மையாயும், கடத்தப்பெறும்படி இருந்து முற்காலத்திலேவோ உமங்களில், உண்மை யான பத்தியுடனே, பரிற்செயுள்ளவர்களை பூஜைகளாக நியமனம் செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் உயர்ந்த உண்மையான பேரன்புள்ளவர்கள். நல்லொழுக்க முள்ளசிலர்கள். சம தமாதி சம்பந்தமுள்ளவர்கள். அதனால் அனுக்கிரகசக்திமான்கள். போகமுறைகளில் உயர்ந்த வழியாகிய திகைசுகள் பெற்றவர்கள். இத்தகையபால் பெய்யப் படும் பூஜைத் திரியைகளால் சகவரன் சாந்தித்தியமாவர். பத்தினங்கள் களுக்கு கேட்கங்கள் உண்டாகும். மனத்துய்கை உண்டாகும். மனத் துணியும் விரிவும் கேரிடும். அதனால் சகவர சாகுதாந்நரம் பெற வுண்டாகும். மெய்யுணர்வு பெறுவார்கள்.

தேவாலயம்.

இவ்வித ஒழுக்கமின்றியும், வேதா மத நம்பாதின்றியும், ஆசாங்கங்களின்றியும் உள்ள பூஜைகளைக்கொண்டு வேதமந்திரங்களை ஒதாமல், செய்யிக்கும் ஆராதனைகள் பயனற்றனவாம். சாம்பரிற் செய்த ஆறுபதி போன்றனவாம்.

4. முற்காலத்தில் பூஜை முறைகள் கடைபிற்ற உயர்வையுடைய பற்றி அதிகமாக நான் கொல்லவேண்டுமென்றே. நம்முடைய மேன்மை பெறவேண்டும் என்று, உயர்ந்ததுடன் உடல், மனதின், ஆவியின் றையும் தத்தம்சொய்துகொண்டுவருகிற மாக்கிமை தங்கி அன்மை பெண்பார் அம்மையார் செல்லியிருந்திற வரனங்களைச் சான்று கிறேன். உவையியங்கள்.

“முற்காலத்தில் தேவாலயங்களிருந்த நிலைமையப்பற்றி நான் என்னொல்லவேன்! அதன்மேல் சகவரதேவன் திரும்பிவிருந்தது தேவதாசாந்தியும் விளங்கியது. கோனடியுடன் தவையுடன் பற்றி கள் கண்ணிலே தேவதா அருள் திரைத்திரும். கோனிலுக்குட் புகும் ஒவ்வொருவருக்கும் நிரந்தரத்தியுடன் சாந்தியைப் பண்ணியும், உலக எண்ணங்களை மாற்றியும், சகவரபாலங்கள் உதய மாகவும், தாதுடனே தங்குதடைபின் னித்தோத்திரத்தினை வார்ப்பாட வும், சுவர்க்கலோகங்கள் இருக்கின்றமையேனும், சம்பாவங்கள் தாடும உணரலும், இவ்விதமாய் தேவ அருள் இறங்குந்தது அனுபவித்ததாக இருந்தது. இவைகளில் விசுவாசமில்லாதவர்கடட அதன்கண் நிர வேதித்த மாத்திரையில் அந்நிமிஷத்திலாவது, அநில் கிரித்தநக் கோண்டிருக்கும் அருள் விசேஷத்தாலும், சகவரபரிசுமையினால் விளங்கும் சக்தியினாலும், தான்முற்றமாநினைவாய் இருந்து அனுப விப்பான்.

நிராசன வாலங்களில் இவ்விதம் பரிசுத்தம் திரும்பிவிருந்தது. ஞானமும் சீலமும் எப்போதும் பூஜைகளிடம் விளங்கின. அவர்கள் அறிவுடனே மந்திரம் ஒயித்தார்கள். தேவாக்களியால் மனமும் வாக் கும் சுத்தம் செய்யப்பெறுக பூஜைகள் கோவில் அணுகார். பத்தர் கள் அன்புடனே கொணர்ந்த நிலைநடைகளைப் பூஜைகள் பரிசுத்த மாள கைகளாற்றிற்றுத் தேவதைகளைச் சமர்ப்பிக்க, அந்நிலைந

பூர்ணசந்திரோதயம்.

எங்கள் அதிக சிரேயஸ்தீர்ப்பெற்றன. ஆகவே எல்லோரும் அனுகூலம் பெறுவார்கள். கோவிலிலிருந்து தேவசக்தி எங்கும்பரவியது. கோவில்களில் கண்ணுக்குத்தோன்றாத தேவர்கள், மந்திரகோஷங்க ளையும், கரணத்தினையும், பூஜைகளையும் மனிதர்களுடனே சேர்ந்துப ளுத்துவந்தார்கள். இது கனுவன்று. வாஸ்தவத்தில் மனிதர்கள் தேவசாந் ரித்திஷத்தையடைந்தார்கள். கோவில்களில் பிரதிஷ்டைசெய்திருந்த பூஜைகளை அடையாளமாகவும், சூரியாகவும், சமிக்ஞையாகவும், சகவர விசேஷணங்களை விளக்கச்செய்ததன்றியும், சக்திகளும்விளங் கின. அசக்திகளின் உயர்வான தன்மை சகவர அருள் என்றும் தாழ்வான தன்மை காந்த சக்தி என்றும் வழங்குவதை, ஸ்தூலபூமி யின்கண் ஏதேனும் ஒரு பொருளை எடுத்துக் காந்தசக்தியைப் புது ட்டி. அதன்மூலமாய் ஸ்பரிசுமாதிரித்தால் நோய்களைத் தீர்ப்பார் கள். அவ்விதமே, சகவரபிரசாதம் பெற்ற மஹருவிகள் தேவதாசக் தனை சித்திபூர்வமாகப்பெற்று, பிரதிமைகளில் ஆரோபித்துப்பிராண ப்பிரதிஷ்டை மூலமாக அவற்றின்கண் சக்திவிளங்கச் செய்கித்து வந் தார்கள். ஆகவே அத்தகையபெற்ற பிரதிமைகளை அனுபவினவர் கள் பசாந்தியைப் பெற்றார்கள். பக்தர்களுடைய ஸ்தூல ரூபமே தேவதாசன் கண்ணுள்ள பரமானுக்களும், அப்பிரதிமைகளின்சக்தி விசேஷத்தால், தேவதாமையானவையாகி சொலிக்கவும் ஏற்பட்டன."

[பிரதினைதர்மங்களின் உயர்வும் இக்கால ஆசாரங்களும் என்ற புத்தகத்தினின்றி எடுத்தது.]

நம் தேசத்தில், முக்கியமாகச்சென்னைஇராஜதானி தென்பாகத் தில் இருக்கின்ற பெரிய தேவாலயங்களைப் பார்த்தால் இத்தகைய விசேஷம்நன்கு விளங்கும். இவ்வளவு விஸ்தாரமான மண்டபங்கள், அழகான பல கோபுரங்கள் முதலிய கட்டிடங்களை நிர்மாணித்திற தற்குமுன் ஜனங்கள்மனத்தின்கண் எவ்வளவு பக்திபிரதிஷ்டை உண் டாயிருக்கவேண்டும். அவ்விதம் உண்டாவதற்கு சகவர சந்திதானத் திய பிரத்தியக்ஷ அனுபவம், எவ்வளவுதூரம் "ஜைசமுகத்தில் பரவி யிருக்கவேண்டும். அத்தன்மையான அனுபவம் ஜனிக்கிறதற்கு, எத் தன்மையான மஹா புருஷர்கள், ஆலயங்களின்கண் வேதாதம விதி முறை வழவாது, பூஜை முதலிய ஆராதனைகையாகியங்களை உயர் நலம் அமைந்த அன்புடனேசெய்திருக்கவேண்டும்.

தேவாலயம்.

"அன்போடுருகி அருங்குழைவார்க்கு நன்றி என்ஹென் மணிபினை எய்தவொருதே." திருமுலர்.

5. தேவாலயங்களின் அக்காலத்தியநிலைமையும், இக்காலத்திய நிலைமையும், ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், நினைக்க நினைக்கவாயது தனளும் வருந்தும், கண்ணீர்சொரியும், அந்தோ! என்னகொடுமைமாயானகாலம் வந்துவிட்டதென்று நாம் அவரவேண்டுமென்றோ? நம் தேசத்தில் மழை பொய்த்துப்போய்விட்டது. 10, 11, 12 ஆகியவற்றில் ஒரு முறை நியதிகமான பஞ்சவட்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது. விஷ்ணுவை வணங்கி, வாந்திபெடுங்கள் நம் தேசத்தில் குடிசொண்டு உரு தனை சொரிய வியாதிபான பிளேக் என்ற கொடிய இந்தத்தேசத் தை உடைவட்டமாகக்கொள்ளவொலியப்படுத்துகிறது.

ஆலயங்களின் உள்ளும் புறமும் ஒரே ரீதியாக இருக்கின்றன. எவ்வித சக்தி அருள் இப்போது இல்லாமல் இருக்கின்றது. ஆனால் சிற்றில் ஆலயங்களில் பக்தர்களின் அன்பினால் பூர்வசக்தி விசேஷம், இன்னும் தங்கியிருக்கின்றது. அதுவழங்கு வெளியேறிப் போக ஆயத்தப்பண்ணுமாறுபோல மனவழக்கெனவேருகிறது. இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், தேவாலயங்களின் அமைதிநா கங்கள், பூஜைகள் இவர்களின் குரையாரமும், கல்விசேஷமும், சகவர பக்திக்குறைவும், வேதாதமசான்றிரப்பயிற்சிக்குறைவுமேயும். கோ வில்கள் எல்லாம் இருட்டுமண்டபங்களாயின. ஸ்தூல பிரதிமைபு சுப்போகியோக்கியதை இல்லாத கோவில்களும்இருக்கின்றன. பெண் பாலர்கள் காப்பில்லாத கோவில்களிலும் சகவர சாந்தித்தியம் விளங் குமோ, கோவில்களில் உண்மையான ஆராதனைகளைக்கூடாது, வேடிக்கைகளும், ஆடல்களும், பாடல்களும், மனத்தைக் கவரக்கூடிய பல விஷய விஷயங்களில் பிரவர்த்தித்தும், எல்லா இந்தியர்களின் நாயர்க்கிடமான உணவுகளும், விஸ்தாரமாக இருக்கின்றன. பல நிய சாமான் உள்ளகடைகள் உண்டாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளால் வீண்செய்தமும், கூச்சலும், போராட்டமும், சக்சரவும், அவைகளால் போலீஸ்பந்தோபஸ்துக்களும் அதிகம் ஏற்பட்டுவருகின் றன. இத்தன்மையான கதியின் பயனாய் அநேக கிராமங்களின் கண் உள்ள ஆலயங்களில் பூஜைகள் கிடையா. இருக்காபு பலமான

பூர்ண சந்திரோதயம்.

கூப்பாக ஏற்பட்டுவிட்டது. முக்கியமான பட்டணங்களில் உள்ள ஆலயங்களிலும், போர்டிங் மூலக்களை வைத்துக்கொண்டு, போலிப் பூஜைகள் நடத்தப்பெறுகின்றன. வேதங்களின் ஒரு மந்திரமேனும் அக்கோவிலங்களில் உச்சரிப்பதாகக்கூடேனும். ருத்ரம், சமகம், பருஷஞ்சதம் முதலான மஹாமந்திரங்கள், சிவ, விஷ்ணு, நாமாவளி இவை முதலியவைகளைச் சொல்லுகிறதில்லைபாம். இவைகளின் பூஜைகள் பரஸ்பரம் வைகாளமாகமாட்டா. இப்பூஜைகளால் பலனில்லை. இன்னும் இப்போதில் கொயில்களின் குறைகளைச் சொல்லப்படுகின்ற காலம்போது. இப்போத்களுக்குமே உதவாதுபட உண்பெண்ணும்.

வ. இனி எவ்விதம் தேவாலயங்கள் முன்போல நடத்தித்திருக்கக்கூடும்? அதற்கு ஏற்ற நிதிருத்த முறைகள் என்ன? அவைகளைச் சற்று விசாரிப்போம்.

(1) ஒவ்வொரு பெரிய தேவஸ்தானத்தில் அதிகமில் இருந்தாலும் அத்திட்டமான பாடசாலை ஒன்றும், தமிழ் தெடுங்கலாக்கு முதலாக தேவாரம், திருவாசகம், அல்லது நாலாயிரப் பிரபந்தம் சற்று தமிழறழ் உருவகொடுக்கும்படியாக ஒருதமிழ்ப்பள்ளி கூட முன்பு வைக்கப்பட்டிருந்தது. தேவாலயங்களில் புராணதிறனின் புத்தகங்களை ஒன்றும் அமைத்தல் வேண்டும். தேவாலயங்களுக்கு முக்கியமானது ஜ. அது வேதாசுவப்பயிற்சிஉள்ள நல்லொழுக்க முன்னுருத்தகால் நடத்தப்படவேண்டும். பூஜாகாலத்தில் வைதிக பிராமணர்களைக்கொண்டு ருத்திரம், சமகம், புருஷஞ்சதம் முதலிய மஹாமந்திரங்களை ஜபிக்கும்படி செய்யவேண்டும். குருக்கள் முதலானவர்களின் கல்விப்பயிற்சிக்காக வேதாசுவப்பாடசாலை ஒவ்வொருதில் லாகிலும் ஏற்படுத்தல் வேண்டும். ஒருதேவஸ்தானத்திற்கு ஒருபாடசாலையை ஏற்படுத்தி நடத்த சர்க்கரில்லாமற்போனும், ஒருதில் லாகிலுள்ள பல தேவஸ்தானங்கள் சேர்ந்து பொதுவாக பெரிய பாடசாலையை ஏற்படுத்தல் கூடும். இப்பாடசாலைகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு அன்னவஸ்திரம் கொடுக்கவேண்டும். இப்பாடசாலைகளில் பரிசுக்காக தேவந்தவர்களுக்குள்ளேயே கோயில்களில்பூஜைகளைநிர்வாகிக்கவேண்டும். அவர்களுக்குஅநிகசம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். முன் பிராக்ராத்நியஸ்தர்களிருந்தால் அவர்களை இப்பாடசாலைகளில்கற்று, பரிசுக்கொடுக்கும்படி வேண்டியதுண்டுதல்கள் செய்ய

தேவாலயம்.

வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நிர்வாகியும் செயல்வேண்டும். அப்படி யோக்கியதை பெறுதல்கள் தேவாலயங்களில் பூஜைகளுக்கே மீததல் கூடாது.

(2) ஒவ்வொரு தேவாலயத்திலும் அபிஷேக பூஜா காலங்களில், ருத்திரம், சமகம், புருஷஞ்சதம், நாமாவளி ஜபிக்குச் சரியான வைதிக பிராமணர் ஒருவர் அல்லது இருவரை நியமிக்கவேண்டும். வேதமந்திரம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு காலம்நாளைப் படுகிறதோ அவ்வளவுக்குவளவு சிரேயஸ் உண்டாகும். ஒவ்வொரு தேவஸ்தானமும் ஒருவர் அல்லது இருவர் தேவாரம் திருவாசகம் முதலியவை பூஜைகாலங்களில் காலம் பண்ணும்படி செய்யவேண்டும்.

(3) இப்போது அநேகமுக்கியமான தேவஸ்தானங்களில் நாட்டுக் கோட்டை செட்டிப்பிள்ளைகளால் வேதாசுவப்பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ஆகம சாந்திரத் தாபம் சற்று அக்கொடுக்க உபாத்தியாயரை நியமிக்கும் செயலு, அவையும் கற்பிக்கும்படி. திட்டஞ்செய்தால் நன்மையாகிருக்கும். அப்பாடசாலைகளில் குருக்கள்களின் குறைவாகியும் படிக்கும்படியும் தகுந்தவர்களை நியமிக்கும். தேவஸ்தானம் மேல்விசாரணைக்காரர்களும் தேவதாசுவஸ்திரங்களின் உண்மைகளை பொதுவாகவேண்டும் கற்றறிந்துருக்கவேண்டும். நல்ல சிலர்களாக இருக்கவேண்டும். உண்மைபான் பத்தர்களாக இருக்கவேண்டும். தேவாலயங்களின் சொத்துக்களை அபகரிப்பாமலாவது இருக்கவேண்டும். அவைகளின் அபிவிருத்தியில் தம்முடையமைகளிற்போல் சிரத்தையும் கவலையும் உள்ளவர்களாக இருத்தல்வேண்டும். சாஷாசொத்தை விஷமமாக நினைக்கவேண்டும். அதின் வியாபிப்பில் பயம் இருக்கவேண்டும்.

(4) உதவஸ்தானத்தை அநிக உடம்பமாகச்செய்யாமல் ஆனால் சாஸ்திரமுறை வழுவமால் சரியாக நடத்தவேண்டும். அக்காலத்தில் வேதம், தேவாரம், திருவாசகம், நாலாயிரப்பிரபந்தம் இவைகளை ஜபிக்கவேண்டும். சமயமுக்களில் பரிநியுள்ள பித்தவர்களைக்கொண்டு, பத்தி குறைவாகியும் படிக்கும்படியும் உபநிய சங்களைச்செய்யும்படி ஏற்பாடுகள் செய்யவிக்கவேண்டும்.

(5) வித்வத்சபை அன்றாடம் ஆகத்துவ சமயங்களில், முக்கியமான செல்வமுள்ள தேவதாஸிகளிலாவது ஏற்படுத்தி, வேத ஆசிரிய சாஸ்திரங்களில் பரிக்ஷையின்மீது வித்துவான்பெற்று, சம்பாவணிகள், பரிசுகள் கொடுக்கவேண்டும். உக்ஸவங்கு இப்போது நடத்துவதற்கு தாமஸமாயும் தாமஸமாயுமிராமல், சாத்விசமாக நடத்துவேண்டும்.

(6) தம் செத்தில் உட்பாகங்களில் பல தீர்த்த விசேஷங்களை முக்கியமாக, தேவதாஸிகளில் சேஷத்திர விசேஷங்கள் முக்கியமாக. மேலும் சேஷத்திரங்களான தேவாலயங்களில், யோக சாஸ்திரத்தில் உள்ள தத்துவங்களை பிரதிபலிப்பதற்கு அவைகளில் பரிமுகமாகப் பழகி ஜ்ஞானமகளை அறியும்பொருட்டும், அவைகளால் மனத்திற்கு நல்ல நினைவுகள் உண்டாகும்பொருட்டும், மகான்களால், யோக ஞான முறைகளின் உண்மைகள் அமைத்துப் பெற்றிருக்கின்றன. ஆதலால் வேதாசிரிய சாஸ்திரங்கள் எப்படி முக்கியமோ அவ்விதமே தேவாலய காட்டங்கள் முக்கியமானவை. தேவாலயங்களில் மட்டும் செய்து நல்ல விதிகளில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முக்கியம். முழுதும் ஜ்ஞானமாகவும் சிவஞானமே ஞானவிய தேவாலயங்களை முற்றும் இடித்துத் தகர்த்து நூதன பிரதிஷ்டை செய்தல் நலமன்று. நியாயமு மன்று, சுகவா சம்மதமு மன்று. ஏனென்றால் எத்தனையோ மகான்கள் ஆராதனைக்கு தேவாலயங்களுக்குள் பிரவேசித்து வந்தன வழிபாடுகள் செய்து, தங்களுடைய ஸ்தோத்திரங்களினாலும், தங்களுடைய உயிர்நீர்தமனோ சங்கற்பங்களினாலும் சேஷத்திரத்தில் நல்லபாவங்களை உண்டாக்கிப் புரிதமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். முற்றும் இடித்துத் தகர்த்துக் கொண்டு அறியப்போம். அதனால் கூடியவரை எம்மிடில் புராதன கட்டிடங்களை மராமத்துச்செய்து வைத்திருக்கக்கூடுமோ அம்மிடில் செய்தலே நல்ல நமக்கு பணம் இருக்கிறது என்று கண்டபடி கேளில்லையே இடித்து நூதன பிரதிஷ்டை செய்தல் ஜனங்களுக்கு சேஷமக்குறையவை உண்டாகும். அநேக கோயில்கள் இடிந்து போயின. அவைகளை சீர்படுத்தி வேண்டிய மராமத்துக்கள் செய்ய வேண்டும்.

(7) ஒவ்வொரு ராமத்திரிதிகளின் கோளில், ஒருவிஷ்ணு கோளில் உண்டு. உலகசம்பத்தைக்கொடுக்கிற விஷ்ணுவின் ஆலயமும், ஞானசம்பத்தைக்கொடுக்க சிவாலயமும் ஆதியில் பெரியோர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் தேவதாஸிகள் இடிந்து போயின. அவைகளை சீர்படுத்தி காப்பாற்றவேண்டும்.

(8) ஒவ்வொரு பெரிய ஆலயத்திலும் ஜனங்கள் பிரசுர ஜனத்திற்காக ஆர்வேத வைத்தியசாலை ஒன்று ஏற்படுத்தல்கூடும். பிறர் பிரதிநிதர்தல் அறமெனத் தருக.

(9) நல்ல விதிகளிற்கொண்டுவரவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் ஒரு விசாரணைதான் அல்லது தாமசுத்தா உண்மையாக எத்தனம் செய்வாராகில், இன்னும் அநேக சீர்திருத்த முறைகள் தம் மனசுக்கு மேன்றமலும், தோன்றும். எல்லாம் என்றாய் நடைபெறவேண்டுமானால், தேவஸ்தானம் அதிகாரிகளுக்கு உள்ளபடி உண்மையான சிரத்தையுடன் சுகவரப்பதியு மிருக்கவேண்டும். இவையன்றி எத்தனம் மையான சீர்திருத்த விதிகளும் யுத்திகளும் கொண்டு வரவில்லை பயனில்லை. அத்தகையவர்களாக, தேவஸ்தானம் உட்படப்பட்டவர்கள் உண்டாவார்களாக. மேலும் ஒந்தேவஸ்தானம் நல்ல விதிகளில் இல்லாமல் பூஜை முதலானவைகள் தேவதாஸிகளிடப்படி சரியாக நடைபெறும்பொருளால், அந்தப் பாபகர்மத்திற்கு தேவஸ்தான அதிகாரிகள் உத்தரவாதப்படுகிறது மல்லாமல், அந்தேவஸ்தானமிருக்குமராமல் பாத்தியஸ்தர்களாவார்கள். அப்பாபம் அவர்களையும் பிறக்கும். அதை விலக்கமுடியாது. அதனால் தேவஸ்தான வாக்கரியங்கள் தேவஸ்தானம் நடைபெறும்வண்ணம் ஒவ்வொருவரும் அக்கறைபுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். பூஜை விதிகளில் ஏதேனும் குற்றங்கள் தெரியவந்தால், அதே தேவஸ்தானங்களுக்கு நாம் சம்பந்தமான அதிகாரிகளிடத்தில் முறையிடல் வேண்டும். அது பரிசீலனாற்போனால் டிஸ்டிரிக்டு கோர்ட்டில் மனு மூலமாய் முறையிடவேண்டும். தினப்பத்திரிகைகளில் பிரசுரஞ் செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்து வந்தால் தேவஸ்தான வாக்கரியங்கள் நன்றாய் நடக்கும். தேவஸ்தான விதிகளைப்பற்றிச் சீர்திருத்தப்புகும் முறையில் தங்களுடைய

லாமலும் சுயசுயம் பார்ப்பதில்லாமல், நடு நிலைமையினின்றும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நடு பெயர்கள் நல்ல மனிதர்கள் முயற்சிப் பாய்களையாகில், இனிச் சொற்பக்காலத்திற்குள், தேவஸ்தானங்களின் விசாரணை நேர்மைப்படும். அதனால், சுசுவர ஆணைகள் சரியாகிவிடும். அதனால், சனங்களுக்கு நன்மைபுண்டாகும்.

7. தேவஸ்தானங்களின் விசாரணை நேர்மையாக நடப்பதையும் பொருட்டு அனைத்தானின் கேஷமந்தையே கவனிப்பதற்காக ஒரு இச்சபையின் முன் சம்பந்தமான தேவஸ்தானங்கள் ஒன்றை சபையின் சென்னை மயிலாப்பூரில் 1907-இல் பிப்ரவரி-ம் 1-ல் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். அது தேவஸ்தானம் மார்க்கம் 5-ல் இந்திய கவர்ன்மெண்டு 1860-இல் திரு. 21-ம் சட்டவிதி முறைப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது. அச்சபையின் முக்கியமான நோக்கங்களாவன:—

1. இச்சபையின் பெயர் தர்மசாஸ்திரசபை.

2. இச்சபையை திறப்பதற்குரிய கருத்துக்களாவன:—

(a) ஹிந்துமத சம்பந்தமான தேவஸ்தானங்கள், கட்டளைகள், மடங்கள், சத்திரங்கள் மற்றுமுள்ள ஹிந்து சம்பந்தமானவையும் அவ்வாறு பொதுவாய் தர்மத்துக்குரியதான இடம் ஆதினங்களையுடையவையும் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல், அவைகளை அபிவிருத்தி செய்தல்.

(b) மேற்கண்ட தர்மங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சொத்துக்களையும், திரவியங்களையும் அந்தந்த தர்மங்களின் பிரயோஜனத்திற்காக விநியோகித்துவரும்படி செய்வதில்.

(c) அந்தந்த தர்மங்களின் நோக்கங்களுக்கு விரோதமின்றி ஹிந்து ஹிந்துமத சம்பந்தமான இதர தர்மங்களையுடையவையும் அந்தந்த தர்மங்களுக்கு ஏற்பட்ட பணங்களைப் பயோகமாகும்படி செய்தல்.

(d) ஹிந்துமதம், தத்வசாஸ்திரம், தர்மசாஸ்திரம், ஆகம சாஸ்திரம் முதலானவைகளை அபிவிருத்திப்பதில்.

(e) ஹிந்துமதப்பொதுவான தாட்பங்களையும் அவைகள் சம்பந்தமான ஆலயங்களையும், மேற்பார்த்தல்.

(f) மேற்கண்ட தர்மங்களை அபிவிருத்தியும், அவைகளின் கருத்துக்களையும், கொண்டு செலுத்தப்பட்டுள்ள சட்டங்களில் அலுவலமாவும் அவசியமானவுமான மாறுதல்களை உணர்பண்ணுவித்துக்கொள்ளுதல்.

(g) மேலும், மேற்கண்ட கருத்துக்கள் நேர்மையாக நடைபெறும்படியாய் அவசியமான மற்றக்காரியங்களைச் செய்வதில் முத்தியவனவுமாம்.

பொதுச் சபையின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் ரூ. 100-ம் தோறும் ரூ. 3 சந்தா முன்பணமாகக் கொடுத்துவரவேண்டும். அல்லது ஒரேமொத்தமாக ரூ. 50 கொடுத்துவிடலாம்.

ஹிந்துமத தேவஸ்தானங்களிலும் மற்றைய பொது தர்மங்களிலும் அபிவிருத்திமுள்ளவர்கள் இச்சபையிற் சேரவேண்டுவது ஆவ, சியசமானதாக இருக்கின்றன. பலரும் சேர்ந்து, செல்வாக்கினாலும் திரவிய சபையத்தினாலும், முயற்சியினாலும், இச்சபையை ஆளப்பார்களால் இச்சபை மேன்மைபெறும். பெறவே—இச்சபையின் முலமே தேவஸ்தானங்கள் முன்போல நல்லஸ்திதிக்குவரும் என்பதற் சந்தேகமில்லை. இது நல்லகாலம், நல்ல காரியம் ஒவ்வொரு அங்கும் மஹான்களுடைய பூர்ண கருபை இருக்கிறது. நம் முயற்சி மாத்திரம் வேண்டும். முயற்சி திருவிளையாக்கும். எல்லாம் வல்ல கடவுளின் அருட்பிரசாதம் இம்முயற்சிக்கு இருப்பதாக.

ப. நாராயணன்.

ஓம், தத்த.

ஸ்ரீமத் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் சரித் சுருக்கம்.

நம்தேசத்தில் நமக்குப்பெரும்பாக்கியமாகக் கிடைத்தவைகளில் மஹா முக்கியமாக சம்பத்து, வேதங்கள். இவைகள் கர்ம கான்டமென்றும், ஞானகான்டமென்றும் இரண்டாகப் பிரித்திற்றன. காதலகான்டம் நானத்திற்குச் சாதனமேயன்றி தனிப்பட முக்கியமன்று. அபகடி அறியாமல், கர்மகான்டமே பரமபுருஷார்த்தத்தை நன்றும் எடுத்து எண்ணினவர்களாய் சுவரலோக ஐசுவரியங்களில் ஆசையாளராவதாய், கர்மங்களை நானவிதமாக வளர்த்து விஸ்தரித்து, அவைகளின் பலன்களில் மயக்கங் கொண்டு, பலபாபுரண கர்மங்களைச் செய்கிறவர்கள் செய்தார்களே.

“அஷ்டிமே பரமோதீரம்” என்ற ஒப்புயர்வற்ற ஞானஉபதேசத்தையும் கூட முற்றும் மறந்தார்கள். ஜீவகாருண்னியத்தை இழந்தார்கள். “கர்மங்களுக்கும் அதர்மம் மேலிடவும், நான் அவதாரம் செய்வேன். அதர்மத்தைத் தொலைப்பேன். தர்மத்தை நானேவேன்” என்று சிவதையில் ஸ்ரீகுருஷணபகவான் அருளியபடி “தன்னுயிர் ஒப்பான் பிறவுயிர் ஒப்பும் மன்னானான்” பகவான் கொழிமபத்திர் அவதாரம் செய்தார். பல இடங்கள் தோறும் சென்று ஜீவகாருண்னியத்தின் மகிமைமையையும் திரும்பவும் நம்மவர்களுக்கு அறிவுறுத்தி வந்தார். இந்நானை, யாகங்களின் கொடுமை குன்றியது. யாகங்களும் வரலாற்றை வடிவப்பட்டன. கர்மகான்டம் வரம்புக்குட்பட்டு நடைபெற்றது. அதன் அனுஷ்டானமும் முற்றும் கடைமுறையில் அறியப்பெயிற்று. பொருளை, வேதத்தில் ஐனங்களுக்கு பொதுவாய் நம்பிக்கையும் குன்றியது. நாஸ்திகமதம் தலைப்பட்டது. புத்தரின் உயர்ந்த ஞானமுறைகளை சாதாரண ஜனங்கள் அனுஷ்டிக்க ஆனக்கர்களாகிவிட்டார்கள். துர்தேவதைகளின் ஆராதனைகள் தலைப்பட்டன. முன்னரைவிட ஒழுங்குமையின் பலவிதமான பலிகளும் அந்நால் ஜீவஹிம்சையும் விஸ்தாரமாகப் பரவின. தர்மம் நாமுந்தது. அதர்மம் மதுபடியும் உயர்ந்தது. தேசம் அஞ்ஞான இருளால் மூடப்பெற்றது. வெவ்வேறு துராசாரங்களும், அவைகளைப் போதிக்கின்ற துர்மதங்களும் உண்டாயின. இத்துராசாரங்களையும் இத்துர்மதங்களையும் தொலைத்துவிடவும், “வேதத்தில் திரும்பவும் நன்னம்பிக்கை உண்டாக்கவும் ஞானமார்த்தத்தை ஸ்தாபிக்கவும்,

ஸ்ரீமத் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் சரித் சுருக்கம். பகவான் ஸ்ரீமத் சங்கராச்சாரியஸ்வமின் அவதாரமாயினர். கர்மமார்த்தம் சொற்பபிரயோஜனமாகத் தென்றும் மனமென்ற பூமியை முடிக்கொண்டிருந்த தீயவழக்கங்கள், தீயபாஷங்கள் என்ற களைகளை உழுவதுமுலமாகப்படுங்கி வேறேடு அறுத்துவிடவதுமாதிரிமாதான் கர்மமார்த்தத்தின் உபயோகம் என்றும், அதன்மேல் ஞானமார்த்தம் என்ற வித்து இனிப்போட வேண்டுமென்றும், ஞான நெறியே மோகத்திற்கு பரம சாதகமென்றும், உபதேசித்தார். அவர் இந்த பததகண்ட முழுமையும் சுற்றி ஆங்காங்குள்ள பல ஆன்மாத்மகளை வாநப்போரில் வென்று, பலவிடம் சென்று ஞான ஸ்தூபி ஜோசெய்துவந்தார். வர்ணாச்சிரமங்களிதறிக்கிடத்தலை, ஒழுங்குமையுடைய ஸ்தாபித்தார். ஆறுவைதிக மதங்களைத் திரும்பவும் நிலைநாட்டினார். அநேக அற்புதக்காக்கிகள் காட்டினார். அநேக சித்திகள் செய்தார். மனிதவயதில் 32 வயசுவரை பூமியில் இருந்தார், பின்பு பத்திரிகாச்சிரமத்தில் ஒருகுகையில் தாம்மாதிரி, ஜீவனுடன் பிரவேசித்தார். பின்பு திரும்பவில்லை. அவர் மரணமானதாகத் தெரியவில்லை.

ஸ்ரீமத் சங்கராச்சாரியர் அவதாரமான காலத்தைப்பற்றி பல அபிப்பிராயங்கள் உள்ளன. பகவான் கவுதம புத்தர் இம்மைக்கு 2500 வருஷங்களுக்கு முன்னர் இருந்தார். சிலர் அபிப்பிராயத்தில், பகவான் கவுதமர் நிர்வாணம் பெற்று ஸ்தூலசரீரத்தில் நீத்த காலத்திற்கு 80 வருஷங்களுக்குப்பின்னர், ஸ்ரீமத் ஆசாரியர் அவர்கள் அவதாரம் ஏற்பட்டதென்றும், கி. பி. 788 னாத்தில் என்று சிலரும், கி. பி. 630ல் என்று வித்கான் திலங்கரும் கி. பி. 590 என்று வித்கான் பாஷியாசாரியரும், கி. மு. 140 அல்லது 150 என்று வித்கான் டி. சுப்பாராவ் என்பாரும், இவ்விதம் பலவாறாக அபிப்பிராயபேதங்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

இம்மஹான், குகைமாரான திவ்வியசரீரத்துடன், விமலசலத்தின் வடபாகத்தில் கும்பாலா என்ற க்ஷேத்ரத்தின் அண்ணுள்ள வெள்ளியம்பலத்திற்கு ஞான அருள்வள்ளலாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று, ஹெலிநாமப்ஸ் அபிமையார் (HPB) சொல்லியிருக்கிறார்.

க

புரட்சி சந்தர்ப்பம்.

சங்கமாலி என்ற பில்லேஸ்டேஷனுக்கு 6 மைல் தூரத்
திருவள்ளூர் தாலுகா என்ற சேஷத்திரத்தில், சிவகுரு என்ற பி
ராமணைத்தமர்க்கும், ஆரியம்பாள் என்ற பிராமணைத்தமர்க்கும்,
வைகாசிஸ்ரீ சக்கிலபக்தபஞ்சமித்திரியில், பூமத் சங்கராசாரியார் அவ
தாரமாரார். இக்குழந்தையின் முகத்தில் ஓஜஸ், தேஜஸ், பிரஹ்மவர்சஸ்
ஜ்வலித்துக்கொண்டிருந்தது. பெற்றோர் தவந்தாற்றிடைத்த பாக்கி
யும் இத. எல்லாறும் மஹிமைப்படுத்தப்பெற்றது. 3-ம் வயதில்
பிதா இறந்துபோய்விட்டார். மாதாவே அன்புடன் வளர்த்துவந்தார்.
5-ம் வயதில் உபநயசை மஸஸ்காரம் பிரஹ்மண குலஆசாசப்படி நடந்
தது. அகிலமேல் 8-வயதுக்குள், படிக்கவேண்டுமென எல்லாம் படித்
துவிட்டார். வேதங்கள், உபநிஷத்துக்கள், ஸ்மிருதி, ஹிதிகாச புரா
ணதிகனெல்லாம் பழையபாடமானவையாக அவருக்குத் தென்றின.
பின்பு சரியான வயசுவர, அவர் தாயார் விவாஹ விஷயத்தில் பிரய
த்தனம் செய்தார். இவர் சன்னியாச ஆச்சிரமம் பூண்டேண்டுமென
முயன்றார். இல்லறம் புக்கேண்டுமென்று தாயாரும், திறவறம்புசு
வேண்டுமென்று புதல்வரும், இவ்விதம் ஆய்ந்து மந்திரோருவர் சம்
மதத்தை நாடிக்கொண்டிருந்தனர். இச்சமயத்தில் அவர் இருக்கும்
ஊருக்கு சமீபத்தில் ஒரு நதியில், இருவரும் ஸ்நானம் செய்யப்போ
னார்கள். பிரவாகம் அதிகமாக இருந்தது. அதில் ஸ்நானம் செய்ய
இறங்கினார். ஆழத்தில் போய்விட்டார். அங்கு ஒரு முதலை இவ
ரை இழுத்தது. இழுக்கவே இப்போதாவது எவருக்கு ஸங்கராசம்
பெற அனுமதி கொடுக்கவேண்டும், அப்படிக்கொடுத்தால் ஒருகால்
பிழைத்தாலும் பிழைப்பேன்” என்று கரையில் நின்ற தாயாரை வ
ருந்திப்பிரார்த்தித்தார். வருத்தப்படும் இந்நிலையைப்பார்த்து வரு
ந்தி “அப்படியே ஆகு” என்று தாயார் சம்மதிக்கவே, முதலையும்
இவரைவிட்டு விடியது. சங்கரர் ஆனந்தம்பெற்றவரானது அக்கால
த்தில் தான் “ஜோதிஷம் ஜோதி:” என்ற பரமசிவனின் ஒருபொறி
இவருடைய சரீரத்தில் இறங்கியது. இவர் உடலை உறைவிடமாகக்
கொண்டது அப்போது இவருக்கு வயது 13. ஸ்நான குகைமேல், சரீரங்
களில், அவருடைய சூக்ஷ்ம சரீரத்தின்மூலமாக, பகவான் சங்கரர்
க்கும் பகவான் கவுதமபுத்தருக்கும் சம்மந்தம் இருக்கிறதாக (HPB
அம்மாஜின்) குப்தசாஸ்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. சங்கரர்

பூமத் சங்கராசாரியார் அவரமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம். 35
என்ற மஹா புருஷன் அவதாரம் ஆகவேண்டுமானால் மஹா பரிசுத்
துமான சூக்ஷ்மசரீரமாகத்தான் இருத்தல்வேண்டும். சமீபகாலத்தி
ல் திரிவாணம்பெற்றுப்போன, கவுதமரின்சூக்ஷ்மசரீரம்சிறையாமல்
இருந்ததென்றும், அதுவே இந்த திராவிட பிரஹ்மண உத்தம கு
ழந்தையின்சூக்ஷ்மசரீரமாக அமைந்ததென்றும், அப்புத்தகத்தில்
சொல்லியிருக்கிறது. மஹாதேவரின் ஒரு நேரான ஜோதில் படவே,
இம்மஹா புருஷன் மஹாதேவரின் அவதாரமாகவே ஆயினார். அத
ன்மேல் இவருடைய மஹிமையும் சக்திகளும் சித்திகளும் பேரீதேஜ
னும் தெற்றெனவே பிரகாசித்தன.

மானசிச் சந்திராசம் பூண்டு, தாயாபிடம் அனுமதிபெற்று,
சாஸ்திரக் கிரமப்படி, ஒருபெரிய குருவினிடம் நேரில் ஆச்சிரமம்
பெறக்கருதி, வடக்கு நோக்கி யாத்திரையாகப் புறப்பட்டார்.
மாண்டுக்கிடி உபநிஷத்துக் கிரிகைபைச் செய்திருக்கிற பகவான்
பூமத் கௌட பாதாச்சாரியாரின் முக்கியசேஷரான பூமத் கோ
விந்த பகவத் பாதி: உச்சன்ரு உபதேசம் பெற்றார். அவர் ஹிம
யமலைப்பின்பாற்பினுள்ள பத்திரிகாச் சிரமத்தில் தபஸ் செய்து கொண்டிருந்தார். அவருடன் சிலகாலம் சங்கராசம்செய்து வந்தார். பின்பு
உலகயாத்திரையாகப் புறப்பட்டார். அநேகர் சேஷர்களாக இவரை வந்
துசேர்ந்தார்கள். மண்டன மீசரர் என்றவர் காமகாண்டத்தின் பெரு
மையைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தார். அவரை வாதில் வெ
ன்றும், ஞானமார்க்கம், முக்தியமாக அத்துவைதமார்க்கம், உயர்
வறையர்நலமுடையதென்றும், ஸ்தாபித்தார். அவரைத் தம்முடைய
முக்கிய சேஷராக ஆக்கிக்கொண்டார். இவரே, பின்பு ஸ்ரீரேசுவரா
சாரியர் எனப்பிரஸித்தம்பெற்றவர். இவரைத்தவிர இன்னும் மூன்
று முக்கிய சேஷர்கள் உண்டு. பத்மபாதர், அஸ்தாமலகர், தோட
கர் என்பவர்களாம். பூமத் சங்கராசாரியார், பத்திரிகை அவராகை
ஜகந்நாதம் அல்லது, புரி, சிரங்கேரி என்ற 4 இடங்களில் 4 மடங்
களை ஸ்தாபித்து இந்நாட்டினங்களிலும், தம்முடைய நானு: சேஷர்களை
யும் தனித்தனி வைத்து, தம்மால் சிவத்தாந்தப்படுத்தப் பெற்ற
அத்துவைத மதத்தைப் பரவச்செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தார்.
பூமத் சங்கராசாரியார் அவர்கள் செய்த நூல்கள் பல. முக்கியமாக

சிவாநந்தலஹரி

ஆநந்தலஹரி

விவேககுடாமணி

ஆத்மபோதம்

திருத்திராசய விவேகம்

அபரோகூட அநுபூதி

தக்ஷிணமூர்த்திஸ்தோத்திரம்

மனோஷாபஞ்சகம்

தச்சுலோகி

சுதச்சுலோகி

விஷ்ணுசஹஸ்ரநாமபாஷ்யம்

பஜகோவிந்தம்

பலஸ்தோத்திரங்கள்

இன்னும் சிறு சிறு ஞானப் புத்தகங்களையும் அருளிச்செய்தார்கள். இன்ன செய்த கிரந்தங்களில், உபநிஷத்பாஷ்யம், சூத்திர பாஷ்யம், என்னும் இரண்டுமே மிகச்சிறந்தவை. பூர்வபஞ்சகம் சித்தாந்தம், என்ற முறையாக, மஹா துட்ப பிரஞ்ஞையுள்ளவைகளாக இவை நடைபெறுகின்றன. ஆசாரியார் அவர்களின் பிரசுரணங்களால் அத்துவைதமதம் வித்தாந்திக்கப் பெற்று இருந்தபோதிலும், வேதங்களின் சாரமான உபநிஷத்துகளின் உட்கருத்து அத்துவைதமென்று உறுதிப்படுத்துவது, தர்மம், பாஷ்யங்கள் இயற்றினார். அவை மூலமாக உலகம் பெருமையும் ஞானமும் பெறவேண்டுமென்பது, அம்மஹான் ஆந்தரங்கமான அபிப்பிராயம் எனத்தோன்றுகிறது. நமதேசத்தில், ஆதி முதல், இதுவரை, ஞானமார்க்கத்தொடர்பு அருணாசலதாரைபோல், ஞானமெவ்வளவு எப்போதும் பெருங்கொண்டு வந்திருக்கின்றது என்பதைக் காட்டுமணம், இவ்விபநிஷத்துக்களின் பாஷ்யங்கள் செய்தார் போலும், ஞானத்தோன்றுகிறது. மேலும், பெளத்ததாரமங்களின் கண்ணுள்ள ஞானவிஷயங்கள் புதுமையன்று எனவும், முன்னரே வேத உபநிஷத்துக்களில் ரிஷிகளால் கண்டறிந்தவைகள் எனவும் காண்பித்தார்.

இம்மஹா புருஷன் உலக சேஷமத்தின் பொருட்டு, இன்னும் உலகம் பந்தம் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார். அவர் வழிப்பட்ட நாய் எல்லாரும் ஞானம் சிலம் ஒழுக்கம் இவைகளில் நலம் பெறுவேமாகில், அவர்கள் அதுக்கிரகம் பெறுகிறதும் தவிர அவர்களின் நேரான அவதாரமும் நேர்வதாகும். அதற்கு நாம் பாத்திரவர்கள் ஆக்கடவோம். பூமபூமாவில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற மடாலயங்கள் பூப்போது விவ்வாறு நல்ல ஸ்திதியில் இல்லை.

பூமத் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் அறித்திரச் சுருங்கம். உச அவைகளின் மடாதிபதிகளும், அம்மடங்கள் உள்ளவர்களும், சிறுமையான எண்ணங்களைவிட்டு, பெருமைபெற நடைபெறுவார்களாக! இக்காலத்தின் ஸ்திதியை உணர்ந்து, அதற்குத் தகுந்தபடி, ஞானமுறைகள், எவ்விதம் ஜனங்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டுமென்று அவ்விதம் கற்பித்து நடப்பார்களாக!

பிரகிருதத்தில் பூங்கேரி மடத்தில் இருக்கின்ற பூர்வாசிய நவ நரசிஹம்பராதி என்னும் நாமம் பெற்று விளங்கும் பூமத் சங்கராச்சாரியஸ்வாமிகள் வேதாந்தமுதலிய சாஸ்திரங்களில் மஹா பிரஞ்ஞை உள்ளவர்கள். பொதுநன்மை நாடியவர்கள். வித்வான்களை ஆதரிக்கின்றவர்கள். நசுவரகூடம் பெற்றவர்கள். நல்லோர்க்குத்தி பெற்றவர்கள். இவர்கள் ஆதி சங்கரரின் அவதார சேஷத்திரமாதிய ஷே காலடி சேஷத்திரத்தில், ஆதி பூமத் சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகளின் விக்கிரகம் ஒன்றும், காரதாம்பாள் என்ற தேவி விக்கிரகம் ஒன்றும், ஆத இரண்டு விக்கிரகங்களுக்கும், இரண்டு கோவில்கள் நிர்மானம் செய்யுமாறு, அவைகளின் கண் ஓசன்ற மிகுந்த பரிசுதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஷே விக்கிரகங்களை வேதாசம் சாஸ்திரங்களின் முறைப்படி பிரதிஷ்டை செய்வித்தார்கள். இது ஒரு பெரும் புண்ணியம். இப்பிரதிஷ்டைவிஷயங்கள் அதிக விமரிசையாக நடந்தன. இனி நம் தேசத்திற்கு நற்காலம் வரும் என்பதற்கும், ஞானம் அபிவிருத்தியாகும் என்பதற்கும் இந்தப் பிரதிஷ்டை விஷயம் நல்லகுடியானது. வரப்போகின்ற தெய்வசம்பத்திற்கு முன்னறிஞர்பாம். இனிமேல், இந்தசேஷத்திரத்தில் ஒரு வித்தியாசாலை ஏற்படவேண்டும், புத்தகசாலை அமையவேண்டும். இவ்விடமிருந்து ஞானாசாரியர்கள் பல இடங்களுக்கும் போய் பிரஸங்கம் செய்யும்படி உண்டாகவேண்டும். இத்திவ்யதேசத்தில் ஆதி சங்கரரின் அருள் திரும்பவும் பிரகாசிக்கும். அவர் அனுக்கிரகம் இனி உண்டாகும். ஜனங்களுக்குள் ஞானாபிபிராசம் அதிகமாகப்பட வேண்டும். இனி என்மதம் உயர்வு, உன்மதம் நாழ்வு என்ற மதச்செருக்குக்குறையவேண்டும். மதத்துவேஷங்கட்குன்றவேண்டும். அவர் அவர் காமபலப்படியாக, பெற்று அனுஷ்டித்த மதத்தின் உண்மைகளை நன்கு உணர்ந்து அதன்மேல், ஞானவழிசெண்டு மதச் செருக்குக் கொள்ளாமலும், எல்லா மதங்களும் நசுவரிடம் கொண்டுபோகும் பலவழிகள் என்று அறிந்து, பொதுமையைப் பாராட்டுவார்களாக.

ஓம்தந்தி

ப. தாராயணம்.

கணபதியும், அவருடைய உண்மையும்.

காசி முதல் கன்னியாகுமரிவரை எங்கே போனாலும் இந்தியா தேசமுழுவதிலும், கணபதி என்ற தேவரின் ஆராதனை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சிவன் கோவிலிலும், விஷ்ணுகோவிலிலும், ஊருணி க்களையிலும், மரத்தடியிலும், வீதிமுலைகளிலும், கிராமமுகப்பிலும், காலாங்கரைகளிலும், எந்த எந்த இடங்களில் ஜனங்கள் சந்திப்பார்களோ, அவ்விடங்களிலெல்லாம் இத்தேவரின் மூர்த்தியைப் பார்க்கலாம். கருங்கல், வெள்ளைக்கல், மரம், உலோகங்கள், குயவன் பாண்டம், இவைகளால், இம்மூர்த்தியின் விக்கிரகங்கள் அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

2. இந்திய வித்வான்கள் இவருக்கு முதல் முதலில் மங்களா சரணமாக ஒருசெய்யுள் மூலமாகவேனும் வணங்கிப்பெய்தாம் என்றிருக்கோண்ட விஷயத்தைப்பிரஸ்தாபிப்பார்கள். நம்காரியம் என்ன செய்தாலும், ஆரம்பத்தில் இம்மூர்த்தி ஆராதனை ஆண்டியாகிறது. எக்காரியத்தைச் செய்யப்படுகிறதும், பிராணயாமம் இன்றி, வேதத்தை முதல் தூலாகக்கொண்ட ஒருவனும் செய்யான், பிராணயாமம் என்பதே கணபதி உபாஸனை என்பார் அறிஞர்கள்.

3. முன் சொன்ன சிறைந்த வடிவான, விக்கிரகங்கள் இல்லா விடினும், மஞ்சள், சந்தனம், பசுவின் சானம், இத்திரவியங்களைக் கொண்டு, சுருக்கமாய் ஒருஉருண்டைபிடித்துவைத்துக் கணபதியாகப் பரிசீலிக்கப்படுகிற, பின்பு அதை அவராகப்பாவித்து, பூனை முதலியவை செய்வார்கள். இந்த மூர்த்தியாகக்கூடிய ஆராதனை செய்தல், நம்தேசமுழுவதும் பரவிவுள்ளது.

இவருக்கு லிக்கிளேஸ்வரர் என்றும், கஜாநகன் என்றும் பெயர்கள் உண்டு. கணபதி ஸுதர்ஸனாமம் என்ற ஆயிரம் பெயர்கள் உண்டு. அவைகளுள் மேற் குறித்தவை சாதாரணமாக வழங்குகின்றன.

அவருடைய உபாசனையின் பிற, அவர் அருக்கொளும் பெற்ற பின்புகள், காரியங்கள் சிந்தியாகும் என்றும், பொதுஜன அபிப்பிராயம். சாஸ்திரத்தின்புறமும் அதுவே.

4. பரமசிவனுடையவும், பராசக்தியினுடையவும் மூர்த்தகுமாரர் எனவும், பரமசிவனும், பராசக்தியும் ஒரு கண்ணாடியில், ஒரே சமயத்தில் நோக்கினபோது, அவ்விரு மூர்த்திகளின் சாயை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாய்ப்படவே, கணபதி என்ற மூர்த்தி ஆவிர்ப்பவித்தது என்று, ஒரு புராணத்திற் சொல்லியிருக்கிறது. இம்மூர்த்தியைப்பற்றி ஒரு உபநிஷத்தும், ஒரு பெரிய உபபுராணமும் உள்ளன. இம்மூர்த்தியை ஆரதித்து, மோகஷ சாம்பிராஜியம் பெற்றவர்களையும் மூர்த்தியின் விசேஷத்தையும் பற்றியும், பின்னும் மற்றவைகளைப்பற்றியும், இப்புராணத்தில் விஸ்தாரமாகச்சொல்லியிருக்கின்றன.

மலையாளம் முதலான மேற்கு நாடுகளில், சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் அக்ஷராப்பியாஸம் ஆரம்பித்தல், “ஓம் கணேசாய நம:” என்ற அக்ஷரங்களை எழுதி முதல் முதலில் மாணக்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறது வழக்கம். கீழ் நாடுகளில் “ஓம் நமோ நாராயண சித்தம்” என்ற அக்ஷரங்களை எழுதி முதல் முதல், மாணக்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறது வழக்கம்.

5. இவ்வாறு பிரபலமாகவும், எல்லா ஜாத் ஆராதிக்கப்படுபவராகவும் இருக்கின்ற இம்மூர்த்தியின் தத்துவத்தை விசாரிக்க உத்தேசிக்குறோம். இந்த விசாரணையின் பிரயோஜனம் என்னவென்றால், ஓர்நித்தம்தத்தின் உண்மைகளை அறிபாதார், இம்மூர்த்தியின் ரூபத்தைப்பார்த்துப் பகடி பண்ணுகிறார்கள். அதனால், நம் இஷ்டங்கள் மனத்தில், இம்மூர்த்தியின்மேலுள்ள பக்திக்குக் குறைவு உண்டாக இடமாகிறது. பின் வரும் தத்துவத்தை நம்மவர் உணர்ந்தால், அப்பக்திக்குக் குறைவு உண்டாசாமல் தடுக்க லேறுதலாய் இருப்பதுமன்றி, அம்மூர்த்தியை ஆராதனை பலவந்தாயும் பிரயோஜனகரமாகவும் அமையும். திருமூலர் அருளிச்செய்திருக்கிற பாசரம் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

“தத்துவம் எங்குண்டு தத்துவன் அங்குண்டு
தத்துவம் எங்கில்லை, தத்துவன் அங்கில்லை
தத்துவ ஞானத்தின் உண்மை அறிந்தபின்
தத்துவன் அங்கே தலைப்படுவான் தன்னே”

6. கணபதி என்ற பதத்திற்கு அர்த்தம் என்ன? கணங்கனி ன் பதி. அதாவது-கணங்கள் என்றால், வெற்றுமையான நாம ரூபங் கள். பதி என்றால் எஜமானன். நாமரூபப்பிரபஞ்சத்திற்குப்பதி. நாம ரூபங்களுக்கும் பஜமாக இருக்கும் பொருள். உலகத்தில் நாம் அறிகிறதெல்லாம் நாமம் ரூபம் என்பார் வேதாந்திகள். நாமம் என்றால் ஒவ்வொரு வஸ்துவிலிடமும், அது அதன் அறிகுறியாக இயற்கையாக, ஏற்பட்டுள்ள தொனி, ஸ்வரம் என்பதாம். அந்தந்த வஸ்துவிற்குள்ள தொனி வேறுவேறாக உள்ளது. இந்தத் தொனிதான் காதல் என்பது. அந்தந்த வஸ்து அமையப்பெற்றுள்ள அணுக்களின் சலத்தின், அதாவது ஸ்வரத்தின் (Vibrations) தூவியம், இந்த தொனி அல்லதுகாதம். இந்தகாதம்சத்தொருமதையில் “விஜயமன்” என்று சொல்லப்படும் ஹிருதயாபஞ்சத்தில், இருக்கிறதாக ஸ்வேதாஸ்வதரோ உபநிஷத் உபதேசிக்குகிறது. அதின் அறிஷ்டமானமாக ஸ்வரன் இருக்கின்றார். மற்ற தேவர்கள் எல்லாம் அவ்விசுவரனின் ஓர் ஓர் அங்கம். அதனூற்றான் மந்திரங்களுக்கு, தேவன், ரிஷி, சக்தன் என்ற விவஸ்தைகள் உண்டி. தேவன், அந்தவிஜயமன் என்ற அதிசகத்தின் ஒரு அலை; ரிஷி என்றால் அமைத, நுகழ்மமான மனக்கண்ணுற்சுண்டவர்; சக்தன்என்றால் அவ்வலையின் ஒரு நிலை. இவ்வஸ்தான் இவ்வுலகம்“வஸ்து”வென்று சொல்லுகின்றார் ஸ்ரீமத்தக்கராகச்சாரியார். பிரஞ்ஞையே இவ்வுலகமாகப்பரிணமித்திருக்கிறது என்பது ஷண்மோர் அபிப்பிராயம். ஒரு உபமானத்தால் இந்த அண்ணிய தத்துவத்தை ஒருவாறு அறியலாம். காற்றினால் கடைபெறும் (Oxygen) ஆர்கள் என்ற வாத்நிய இயந்திரத்தால், பெரிய குழாயில் பாயியாய் காற்று உட்புகுந்து, அது மேன்மேலும் பலவாறுப் சிறி சிறி குழாய்களின் வழியாய் ஓன்று சென்று கடைபெறையில், நான் னிய மயிப்போன்ற, குழல்களில் பிரவேசித்து, காற்றுக்கு இவ்வயான காதங்களை உண்டி பண்ணுகிறதுபோல, ஸ்வரனின் சித்தத்தின் சலனமாயிவ, சின்மாத்நிரையானது பலவாறுகளாகத் தொனிக்கிறது. ஒவ்வொரு தொனியும் ஓர் ஓர் வஸ்துவின் கருவாம். காண் இத்திரியத்தால் அறியப்படுவது நாமம் என்றும், கண்ணத்திரியத்தால் அறியும் பேது ரூபம் என்றும் சொல்லுகின்றும். அணுக்களின் சலனம் ஒருவாக அறிப்பதும் போது நாதவடி வாகவும், மற்றொரு

முதமாக அறியும்போது பிந்து வடிவாகவும் ஏற்படுகிறது. பிரபஞ்சம் “ஓம்” என்ற பிரணவத்தினின்று விஸ்தரித்தது என்று உபநிஷத்துக்கள் சொல்லுகின்றன. அதன் பொருள், அதன் அந்தர்யாமியான சக்தி கணபதி என்ற தேவர். கணபதிக்கு பிரணவப்பொருள் என்று ஒரு பெயருமுண்டு. “பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐயகரன்” மாண்டேக்கிய உபநிஷத்தில், பிரணவத்தைப்பற்றிச்சொல்லும் முதல் மந்திரத்தில், நம்முன் தோன்றும்உலகம், யாவும் இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் இவைகளைத்தாண்டினிலையான அகாலம், இவைஎல்லாம் பிரணவஸ்ரூபமே, என்று உபதேசமுள்ளது.

7. விக்கிரேசுவரன்-என்றால், எல்லா விக்கிரகங்களையும் அறிஷ்டங்கூறும் போக்குகிறவர். இஃதும் உத்தேசிக்கும் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும், ஓர் ஓர் இடையூறேரிடம். அது வராமல் தடுக்கும் தன்மையது இம்மூர்த்தியின் விசுவகிரகம். அதனால் தான் இம்மூர்த்தியை எங்குமத்தின் முதன்மையிலும் ஆராதிக்கின்றார்கள்.

8. கஜாநநன், ஆணீமுகத்தோன், இவருக்கு இம்முகம் ஏற்படுவானேன்? புராண வரலாற்றை நீக்கி, உண்மையை விவரிப்போம். சரீரம் முழுவதும் மனிதரூபம், கிரகமாத்திரம் யானை முகம். மனசு என்ற தத்துவமானது, யானையின், துதிக்கை போன்று, சஞ்சலமானது. ஒரு நிலிஷமும் ஒய்ந்திராது. “உம்அஹிமகேஷுஜீ”

என்றான் அர்ச்சுனன். காற்றைப்பிடித்துக்கரகத்தில் அடைத்தாலும் அடைக்கலாம், மனத்தை அடக்குதல்கஷ்டமானது என்பது அறிவுடையவர் எல்லாரும் அறிந்தவிஷயம். இது பற்றி அன்றோ தாயுமான ஸ்வாமிகள் அடியில் வருமாறு சொல்லியிருக்கின்றார்.

கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்

கரடிவெம் புலிவாயையும்

மட்டலா மொருசுங்க முதுகின்மேற் கொள்ளலாங்
கட்செவி யெடுத்தாட்டலாம்

வெந்தழலி விரதம்வைத் தைந்துலோ கத்தையும்
வேறித்து விற்றுண்ணலாம்

வேறொருவர் காணா லுலகத் துலாவலாம்
விண்ணவரை யேவல்கொளலாம்

சந்ததமு மிளமையொ டிருக்கலா மற்றொரு
சீரத்தி னும்புகுதலாம்

சலமே னடர்வலாங் கனன்மே ளிருக்கலாக்

சுந்திரியில் சித்திபெறலாம்

சிந்தையை யடக்கியே சும்மா லிருக்கின்ற

திறமரிது சத்தாகியென்

சித்தமிவா ருடிகொண்ட லறிவான தெய்வமே

தேசோ டுயானந்தமே.

9. மனத்துடன் சம்பந்தித்த இந்நிரியங்களுக்கு யானைகள் என்று திருமூலர் உவமித்திருக்கின்றார். “ஆனையி லுள்ளும் அடக்கி அறிவு என்னும் ஞானத்திரியை யொருவி, அதனைப் புக்கு ஊனை இருள் அறநோக்கும் ஒருவற்கு, யான் அகம் ஏறவழி எனினாமே.” மன சுக்கும் யானைமுகத்திற்கும் உன் னியான ஒருவன் னுமையுண்டு. மனசு என்றதத்துவத்தின் ஸ்தூல உபாதி, யானைமஸ்தகம் என்போன்ற இர ண்டுமூலாகளும், அவையிரண்டின் மத்தியிவின் அமுதுகளும் பின் உட்பாகத்தில் யானையின் துதிக்கைபோன்று தொங்கும் நரம்புமாதே. பிரசில், மண்டை ஓட்டை விலக்கிப் பார்த்தால், இரண்டு மூலை கள் தோன்றும். அங்ஙிரண்டின் மத்தியில் கெடுகோக்காய் தொங்கும் வெள்ளைநரம்பு ஒன்று உண்டு; இது முதுகெலும்பின் 23-ஆவது 24 வலையங்களின் மத்தியில் ஊடுருவிப்போகும். முதுகெலும்பின் மத்தி யில் உள்ள வலையங்களின் கோவைக்கு வினாத்தண்டு என்று பெயர். இஃதே ஆலயங்களில் துவஜஸ்தம்பமாக நிர்மிகப்படுத்தியிருக்கிறா கள்.

10. மனசு என்ற தத்துவம் ஆரியர்களிடம் தான் முதல் முதல், விகாசம் பெற ஆரம்பித்தது. முன்னிருந்த மனிதவழிக்குத் தினரிடம் அறகுப் தமானகருவாக இருந்தது. ஆரியர்களிடமிருந் தினை அறிவு அபிவிருத்தியை அடைந்துவருகிறது. மண்டை எவ்வளவு க்கு எவ்வளவு பெரிதோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு ஓடோ அதிபாகச இருக்கு மென்று அனுமானிக்கிறோம். அம்முடைய எவ்வளவுக்கெவ் வளவு பெரிதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு அறிவு அதாவது மனத்தின் சக்தி அதிகம் என்று மதிக்கிறோம். (மனிதனின் வம்சாலையின்

கண்பதியும் அவருடைய உண்மையும்.

உண்மை என்ற புஸ்தகத்தில் இதைப்பற்றி விஸ்தாரமாகக் கண்டு கொள்ளலாம்.) நானுவித்தான நாமரூபப் பிரபஞ்சத்தின் அனுபவ மும் அறிவும் மனத்தின் காரியம். இப்பிரபஞ்சத்தின் அனுபவ மான தானது வேறு வேறுக பின்னப்படுகிறது. இவ்வனுபவம் மனத்தால், பல அலைகளை உண்டிபண்ணுகின்றன. கணபதி உபாசனை என்றால் பிராணுயாமம் மூலமாக, வாசியை அடக்கி, அதன் மூலமாக, மனத் தில் அலைகள் எழும்பாமல் நிரோதம் செய்தல். மனது எங்குளதோ அங்கு பிராணன் உளது. மனது நின்றால், பிராணன் யைமாகும். அதனால், சாதாரணமாக யாவரும் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளும் வன்மை திருமூலர் அப்படிவருமாறு உபதேசிக்கிறார்.

“மன்மனம் எங்குண்டு வாயுவும் அப்புகுண்டு
மன்மனம் எங்குண்டே வாயுவும் அப்புகுண்டே
மன்மனத் துள்ளே மகிழ்ந்திருப் பார்க்கு
மன்மனத் துள்ளே மனேவைய மாமே”
பிராணன் மனத்தொடும் பேராது அடக்கிப்
பிராணன் இருக்கில் பிறப் பிறப்பில்லை
பிராணன் மடைமாரிப் பேச்சறி வித்துப்
பிராணன் நடைபேறு பெற்று உண்டேரே. திருமூலர்.

11. “யோகச் சித்தவிருத்தி நிரோதம்” என்றார் பகவான் பத் த்நலி முனிவர். மனத்தின் அலை ஓடுங்க மனச்சுத்தம் பெறும். அதனால், மனத்தின் சக்தி திறமும், ஒரு முடிப்பும். ஒருமுதல் பாடலே சந்தித்த காரியம் குறைவின்றி திறைவேறும். அதனால் தான், பிராணுயாமம் செய்து, கணபதி உபாசனை செய்து, நின்பு, உத்தேசித்தகாரியத்தை சங்கல்பமூலமாக சித்தனை கொள்ளுகிறோம். சித்தனையே காரியமாகப் பரிணமிக்கிறது என்பது சாந்தோக்கிய உபதேசத்தின் முடிவு. கணபதி உபாசனை என்ற உண்மையான உபதேசத்தின் முடிவு. கணபதி உபாசனை என்ன என்ற உண்மையான பிராணுயாமம் செய்வோமாகில் நாம் சங்கல்பித்த காரியம் எல்லாம் கைகூடும். ஆனால் நாம் சாதாரணமாகச் செய்யும் உபாசனை இதுவாம்.

எனக்குடி மகா-ந-ந-புரி ராமச்சந்திரநாயுடு அவர்கள் ஏகாத
சி விரதத்தைப்பற்றி தயிதிலும்.

சேஷம் மகா-ந-ந-புரி அ. அந்தகிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள்
“தந்திர மதத்தில் மனச்சக்தியைப்பற்றியும்,”

பாலக்காடு மகா-ந-ந-புரி எம். கே. வெங்கடேஸ்வர அய்யர்
அவர்கள் (ஹைகோர்டு வைக்கில்) புரானங்களின் பிரயோஜன
தைப்பற்றியும்,

திருவருத்தபுரம் பிரதம புரி கே. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்
அவர்கள் B. A. “பகவான் கிருஷ்ணாதார மஹிமையை” பற்றி
யும்,

மதுரை வக்கில் மகா-ந-ந-புரி வி. ராமச்சந்திரநாயுடு அவர்கள்
“தற்காலத்தில்கேற்பு அல்லியப்பதந்தி முறையின் அனுகூலத்த
லேண்டும் “ என்பதைப்பற்றியும்.

திருவருத்தபுரம் பு. முன்சீபு பிரதம புரி சய்யாண்டியம்
யர்அவர்கள் “ ஞானிக்ஞரிய தகைகைமைப்பற்றியும்,

பொன்னுணி பிரதம புரி பி. வி. அனாஸ்வாமி அய்யர் “கை
ச்சித்திகளை” பற்றியும்,

திருச்சூர் வக்கில் மகா-ந-ந-புரி கருணா மெனன் “மந்திர
களின் விபருமைமை” பற்றி” மலையாள மொழியிலும்.

எனக்குடி மகா-ந-ந-புரி ராமச்சந்திரநாயுடு அவர்கள் “ மக
னம் அதற்கு பின் தீவனின் கதையை” பற்றியும்.

மதுரை வக்கில் பிரதம புரி பி. நாராயண அய்யர் அவர்கள்
“ஆலயங்களின் சிறு திருத்த முறைமைப்பற்றி” தயிதிலும்.

திருவருத்தபுரம் ஹைகோர்டு வக்கில் பிரதம புரி K. G
சேஷம் அவர்கள் “ மாவிக்ஞயாகள் இருத்தகாலத்திரையத்தைய
பற்றியும்,”

செய்தப்பட்டு பிரதம புரி பி. நாராயணஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள்
“தாச்சுடையதின்” தாப்பரியத்தைப்பற்றியும்,

கள்ளிக்கோட்டை ஜாமோரின் கலாசாலை பிரதம உபாத்தியாய
ரான Reverend K. B. ஹில் என்பர் “ விநிஸ்து மார்க்கம்அதன்
“கருவியை” அளித்த ஒரு தனதுவ முறைமைத்திரும்பவும்அனுஷ்டிக்க
பத்தினைப்பட்டு வருகிறது.” என்பதைப்பற்றியும் கள்ளிக்கோட்டை
வக்கில், மகா-ந-ந-புரி. மானிசு. பி. ராமைய்யர் அவர்கள் “மஹா
தேவருடைய புத்திரர் களைப்பற்றியும்” அக்கிராசனாதிபதிகிருஷ்டி
முான் “ சிரத்தின் கண்ணுள்ள ஆதாரங்களைப்பற்றியும்” உப
ந்தியாசங்கள் செய்கார்கள். ஆங்காங்கு குறிப்பிட்டவைகளைத்த
விர மற்ற உபந்தியாசங்கள் ஆங்கில பானையில் செய்யப்பட்டன.
27௨ இரவில் ஸகந்தம் தேகங்களைப்பற்றியும் வின்பண்டலத்தின்
சிரகங்கள் கதைத்திராதிபதிகளை ப்பற்றியும் புதக்கண்ணாடி சூலம்
யப் புனைப்படக்காட்டிய மதுரை ப. நாராயண அய்யரவர்கள்
காட்டினார்கள்.

கள்ளிக்கோட்டை சபையார் வந்திருந்த அதிதிகளை நன்றாய்
உபசரித்து நடத்தினார்கள். எல்லாம் திருப்பதி கரமாய் நிறைவேறி
ன. இவ்விய தேசத்தின் புத்திரர், புத்திரிகளின் சங்கத்தைப்
பற்றிய பந்தியாசங்களும் நடந்தன.

2. Co-Federation என்றமஹாசபையினைதயிர்ப்பதற்கிகை
மொத்த ஒரு முறை அச்சு இ...ற்றிப்பிரசாரமாகி மென்மென்அம்(1)
கேமலாச...பயத்திற்கு அங்கத்தினர்ஒவ்வொருவரும்,தட்டமுடை
ய வருஷ வரும்படியில் ஒருபய ஒன்றுக்கு புரிச ஒன்றுசெலு
த்திவரவேண்டு மென்அம்(2) சை வருவாயால் மொத்தமாகும்
பணம்சபையின் செலவுக்கும்,சபையாரால் குறிப்பிடப்படாததேசப்
பொதுகன்மைபான கைக்கரியதற்கும் உபயோகப்படுத்தப்படுமெ
ன்அம்(3) வருகிற ஓரத்தில் இம்மஹாசபை நடவடிக்கை
தற்குநில்கடவேண்டுமென்அம் (1)தீர்மானங்கள் வந்தன.

சென்ற ஏப்பிரல்மீ 22, 23-ம் தேதிகளில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருக்கின்ற பிரம்மஞானங்களைச் சபைகளின் ஒருமகாசங்கம் புன்னாருடியில் கூடியது. அந்த சபையில் திருவனந்தபுரம் ஹெரோட்டு பிரதமசியாயாதிபதியான சதாசிவஅய்யர் அவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்தார்கள். அநேக உபநிபாயிகள் செய்யப்பெற்றன. அவைகளில் அக்கிராசனாதிபதி அவர்கள் உபநிபாயமும், மகா-ந-புர ஹெரோட்டு ஜட்ஜ் Sir. S. சுப்பிரமணியஅய்யர் அவர்கள் உபநிபாயமும் முக்கியமானவைகள். Sir. S. சுப்பிரமணியஅய்யர் அவர்கள் நேக அருளங்கியத்தினால் நேரில் வரவில்லை. உபநிபாயசத்தித அச்சப்போட்டு அனுப்பிவிட்டார்கள். அது வாசிக்கப்பட்டது. ஷெ. சங்கமானது திருப்பிகரமாய் நடைபெற்றது. ஷெ. ஷரீலிருக்கின்ற Town high School மாணேஜரான மகா-ந-புர ராமதுரை அய்யர் அவர்கள் திருந்தினர்களை அழைத்து நல்லவரவுப்பத்திரம் வாசித்தார்கள். வருகிற செப்டம்பர் மாதத்தில் ஷெ. சங்கமானது ஏனக்குடி கிராமத்தில் கூடும்.

நாளிறுமேமீ 14, 15-ம் தேதிகளில் பங்க் ஸ்ரீல்கன்னு பாவை வழங்கும் நடுக்களிலுள்ள பிரஸ்மஞான சிஷர்சபைகளின் சங்கம் கூடப்பெறும். அப்போது மாது பூ. அநிபெஸன்ட் மீம்ஸர்கள் அக்கிராசனம் வகிப்பார்கள்.

நாளிறுமேமீ 21, 22-ம் தேதிகளில் அடைபட்டிருக்கின்ற பிரம்மஞான சபையின் உள்வகுப்பினரின் சங்கம் கூடும்.

வேண்டாமரை நான். நாளிறுமேமீ 3௨-இந்ததினம் பெருநாளாக, பிரஸ்மஞானசபையின் இருக்கின்ற இடங்கள் நோதும் ஷெ.சபையின் அங்கத்தினர்கள் உலகமுழுமையும் கொண்டாடப்பெறும். 1125-இன் ஷெ.சபையின் பலதேரங்களில் உள்ள பலகற்களிலும் கிராமங்களிலும் இருக்கின்றன. இச்சபையை வெளியில் முன்னின்று நடத்தியிருக்கிறார்.

இருவர்களில், ஞானபோகினா, ஹெலிநாம்பான் அம்மாள் 1891 மேமீ 3௨ மரணமானார். அவரே பரிசுத்தமான சாதனிகசபை முன்னவர். வேண்டாம், சா. சித்தத்தையும், சிவப்பு ராஜஸ்தத்தையும் கறுப்பு தாமஸ்தத்தையும் காட்டும். உத்தமரான ஒரு பெரிய வ. சித்தகனியோகமான காணக்குறிப்பிடும் பொருட்டி, அந்நாளுக்கு வேண்டாமரைநான் என்ற பெயர் கொடுக்கலாயிற்று. இச்சபையின் முக்கிய நோக்கம் சரிய வேற்றுமைகளினால் துவேஷம் கூடாதென்றும், பல சமஸ்கிருதர்கள் சகோதர பாவம் பெருகுவாவேண்டுமென்று இருக்கின்றமையால், அந்நோக்கத்தினை வெளிப்படையாகக் காட்டும் வண்ணம் அத்திரிதத்தில், புவதிகை, தம்ம பதம் (என்ற பவுத்தநால்) திருவாசகம் (சைவநால்) பெரிய திருமொழி (வைஷ்ணவநால்) Spiritual guide (ஞானகதி—என்ற, கிறிஸ்துமதநால்) முதலிய நிரந்தங்கனிகளினால் ஞானரசம் தோய்ந்த பாசரங்கள் மதுரை பிரஸ்மஞான மந்திரத்தின் கண் இந்நாளில் வாசிக்கப்பட்டன. 700 ஏழைகளுக்குத் திருத்தியானபடி அங்கம் கொடுக்கப்பட்டது. மதுரை சபையில், ஷெ. பட்டங்கள் படிக்கப்படுமுன்னும் மற்ற காரியங்கள் ஆற்றிக்கும் முன்னும், மதுரை பிரஸ்மஞான சபையின் அக்கிராசனாதிபதி, நம் தேசத்திற்கும், உலகத்திற்கும் நேர்ந்திருக்கிற விசனகரமான மரணமாகிய, சக்கரவர்த்தி (Edward) எட்வார்டு மோரார்தர் அவர்களின் மரணத்தைப் பற்றி மிகப் பரிதாபத்துடன் பிரஸ்தாபிக்கா :—சக்கரவர்த்தி அவர்களின் ஜீவாத்மாவின் புனர் லோகயாத்திரை சுகமாகவும், சுகிரமாகவும் கிழவேண்டுமென, சற்சங்கற்பங்கள் கொஞ்சகாலம் கிந்திக்கும்படியாகத் தேட்டுக் கொண்மரணம்; அதன்மேல் கூடியிருந்த சபையாராள் எல்லோரும் கொற்பகாலம், சிவத்தமாக மெளனம் ஸாதித்து, அய்யவண்ணம் கிந்தனை கொண்டார்கள்.

பத்திராதிபதி.

புரினா சத்தோதய அநாயகம்.

காலியி் மேம் 8௨-யில் மதுரையில் வித்யாத்ரம் பரிபாலன சபை என்று பெயருள்ள ஒரு சபை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதன் முக்கியமான கருத்துக்களாவன :—

1. எரைப்பையன்சுக்கு, கல்வி கற்பிப்பவராகிய, உதவி
பிரதிபல,
2. மதுரைமில் உள்ளபள்ளிக், பள்ளிகில், சமயமுறைகளைக்
கற்றிக்கும்பட்டியாக உபயத்தியாயர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கல்
முதலிய உதவியுரிதல்,
3. மதுரைமில் உள்ள பள்ளிக், பள்ளிகளுக்கு திரவிய சகா
யம் கொடல்,
4. உதவர்களுக்கு அங்கீகரித்தல்.
5. இன்னும் சபையாரில் நிர்மாணப்பெறும் கன்மைமையான
சாரியங்களைக் கொடுத்தல்.

மகா-ந-ந-மதி சேஷாத்திரி அப்பயங்கார். அவர்கள், பிரகாசிடவன்டு,
ப. காமாட்சி அப்பர் அவர்கள் வைவன்பிரகாசிடவன்டு.

காரணம் உயர்த்தியாய் இருந்து நான் வாழியுள்ளதால், அவர்கள்
இக்கரிசூட்டி,

1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491.

၁၃. ဂျင်နီကပ်စ် နျူကလိယပ်စ် (၁၉၂၅)

கனகசபை நாயகம் (1) சிறு அரிசிக்கலயம் போட்டு வகுவித்
தல் (2) கார்ப்புராயன் கடக்கும் போதும், உதவவாதிகள் கடக்கும்
போதும், அவர்களுள் ஓய்வற மட்டில் திரவிய சபையங்கள்
செய்தல் (3) விவாபாரிகள் முதலியவர்கள் உண்டாயல் பெட்டி-
வைத்து ஐனம் துவம் வைத்தின்மீது, தர்மத்திற்கு சொற்பமாவது
உபகரித்தல் (4) விவாபாய அயப்புகாலங்களில், கனத்தில் தொன்
பிரமுகமானவர்களைத் தல், (5) சபையில் அங்கத்தினராகச் செருகிய
வர்கள், மரம் ஓர்வாது 2-வரைவர்க்குமுறையாமல் சந்தாக்மே

பூர்ணசத்திரோதய அநுபந்தம்.

தகல், (6) பெரிய தனவாங்கரிடம் பணம் வசூலித்தல் முதுவிய
வையாம்.

ஷே சபையானது மேன் மேலும் அபிவிருத்தியாக ஜனங்களு
க்கு நன்மையை உண்டாக்கும்படி இதைவன் அருள்புரிவாராக.

தாமதேது அல்லது வால்நகரத்திரம் சில நாட்களாக கிழக்கில் ராத்திரியில் 4 மணி முதல் கொண்டு அந்நேரமும் வரையில் யாவராலும் பார்க்கப்பட்டு வருகின்றது. இது நாளிறுதி 19உ சூரிய பிம்பத்தின் கேரே தோன்றி, அனாதத்தா னடுமென்று நகரத்திர சாஸ்திரிகள் கணித்திருக்கிறார்கள். இந்த வால் நகரத்திரதோற்றம் ராஜாவுக்கும் பிடைஎன்று சாதாரணமாய் வழங்கும்சொற்கு ஏற்ப, சக்கரவர்த்தி எட்வார்டு என்பவர்கள் மரணமாய்விட்டார்கள்.

எட்வார்ட் சக்கரவர்த்தி அவர்களின் மரணம்:- இந்த விசைகள் மரமான சம்பவம் நாளிதழ் 66 வெள்ளிக்கிழமை ராத்திரி 11 மணி 15 கிமிஷத்தில் நேர்ந்தது. ஆங்கில அரசாட்சி உலக முழுமையும் பரவித் தலைநகரிலே தாங்கிக்கொண்டு வருகிறது. நம் சக்கரவர்த்தி, இப்பாக்கியத்தை 1901-ஆம் ஆனவரி, பெற்று 9 ஆம் மார்ச் 14-நாள் அனுபவித்தார். உலக முழுமையுமுள்ள முடிமன்னர்களுக்குள், முக்கியமாக ஐரோப்பிய அரசர்களுக்குள், பெரிய போர்கள் நிகழாமல் இதுகாறும் இந்தத் தலைநகருக்காரணம், இம்மஹானுபாவருடைய ராஜாக்களிர முயற்சியும் மேலானமனாக்கமுமேயாம். பல ராஜாக்களிடம் துமே நேரில் சென்று, அத்தந்தினை உலகத்தாருக்கு விளையும் கஷ்டங்களையும் கொடுமைகளையும் எடுத்துக் காட்டி, மறுபுறத்திற் சொல்லியும், சமாதானம் உலகத்தில்கடைபெறும்படி செய்கிறார். இம்மரணத்தால் உலகத்திற்கும், முக்கியமாக, ஆங்கில அரசாட்சிக்கும் நேரிட்டிருக்கிற கஷ்டமும் கஷ்டமும் இவ்வளவு என்று இப்போது நிலைக்கமுடியாது. இங்கிலாண்டில் பார்லிமெண்டு என்ற அரசாட்சி சபையில் பல கமிஷன் ஏற்பட்டு பலவிதமான வாதங்கள் உண்டாகி பலமாக நடந்து வருகின்ற இச்சமயத்தில், சக்கரவர்த்தியின் மரணம் மிகவும் துக்கமானதாக இருக்கிறது. காலம் சென்ற

விடோலியா மஹாநாதி. அவர்கள் கந்தைதாத்திற்கு எவ்விதம் தாம்
மேல் அந்நாயகனான இரத்தினங்கோ, அவ்விதமே அந்த
மாதாவிடமேயுள்ள பரிசுதித்த கள் மொழிகளைச் சிறமேற் கொண்டு மம்
வீட்டாரமேயுள்ளவர்களைத் தாத்திற்கு அன்பும் அந்நாயகனாவதாய்
செய்வதன் குறிப்பினை வந்தார்கள். "தாய்கொண்டிருந்த யாதாரிலை"
என்ற பழமொழிக்கு, உலகமெங்கும் அறிவுபெற, தந்தைதாய்மாத
தாம் ஒழுக்கிவந்தார். கந்தைதாத்தில் தமிழ் காட்டில் ஒருகோடி ஜனங்
களுக்குமேல் இருக்கின்றார்கள், அவர்கள் யாவரும், அன், கொண்
பாலர்கள் எல்லாரும், கந்தைதாத்திற்கு அன்பும், இப்பூமி விட்டு
புயர்வோகும் பிரவேசித்த, அந்தலோகத்தாசாம் அநிசிக்கமாதகரும்
இருக்கக்கூடியது என்று, விவெண்கள்கள் சித்திரப்பார்க்காக,
அவ்வாறும் அநிக சித்திரத்தில்கூறிய விவரங்கொய்தி அடை
யும்படி இதைவரை பிரார்த்திப்பார்களாக. அந்த லோகத்தில் அந்
தம் அறப்பரிசுதி காலம் சித்திரம் அறுபது மென்று ஜனங்களின்
பிரார்த்தனைகள் ஒருங்கு செய்தும். பிறகு இவ்வாறும் பரிபாதி
பெயர்ந்தும் என்று புரிவதென்பார்களாக.

நாடுமேளியில்.

1. உதயன் சங்கரத்தையு அறிவாதினான். அந்தத்
தெய்வியாய் மனதில் புகுந்துகொள். இவ் அந்த அந்தரங்கத்தில்
தான் திருமாயின் நினைவம் கொள். கொண்டு இவ் அந்தப் பந்தம்
பயிலிப்பவரே தான் கல்வரும். அவையாவின் உதயன் இவ்வந்தையத்
தெய்வத்தெய்வம். திருமாய் அந்தமான் தெய்வம். அந்தமான்
இவ்வந்தமான். முடிந்த இவ்வந்தமான்.

2. பெரியகரையிலுள்ள மீன்களின் பண்புகள்.

3. ஆன் தோஷம் கடித்தாதி, கண்ணை மூடி விட்டு, கிண்டலிற் குறியாக, சிவபிரான் ஒம்புவார். இவர்களை 'மனசாள்' என்றும், 'பிழைநிலை' என்றும் சொல்வர். இத்தகையவர்களைப் பற்றி வாழ்க.

JL
2024, N10 PU
N10.1.1
144303